

NOVA geološka vremenska ljestvica

www.meridijani.com

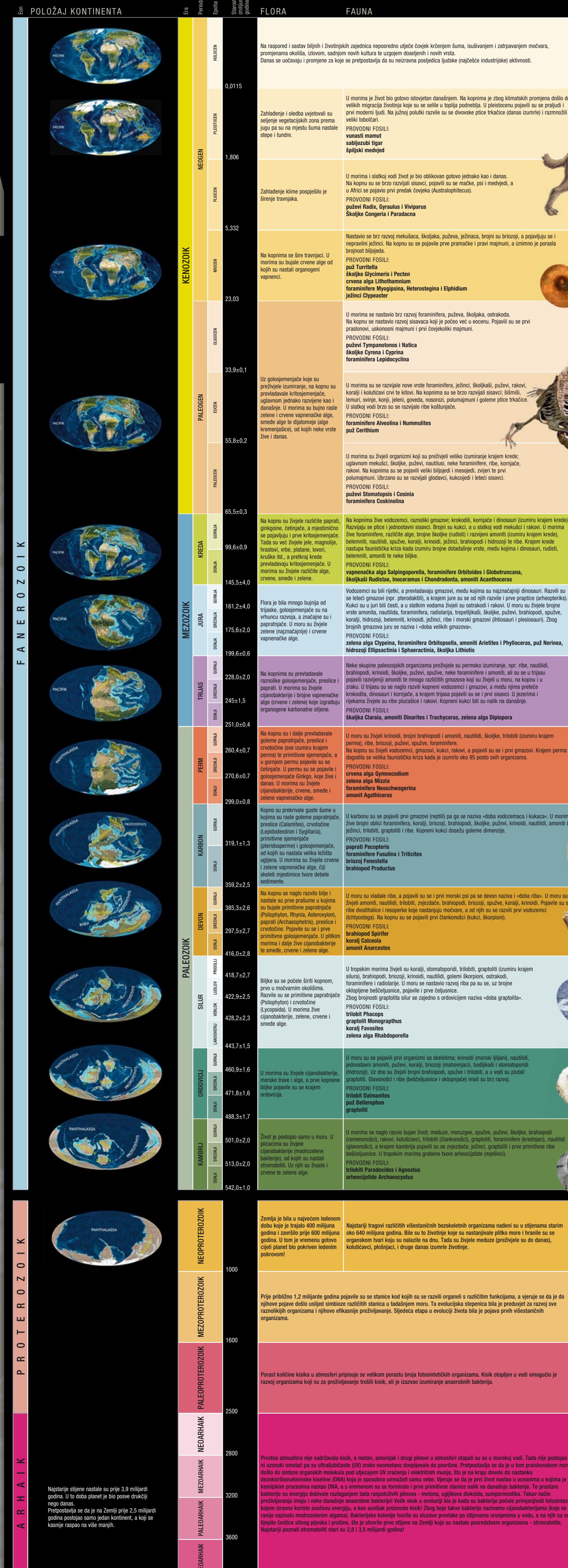
Geološka prošlost Zemlje bila je duga, ali o njoj nažalost mnogo toga još ne znamo - kada je nastao naš planet, kada i kako se pojavio prvi život te još mnogo toga. Istraživanje fosilnih ostataka izumrlih organizama daje nam uvid u razvoj života, a pažljiv istraživač uočit će da razvoj nije bio ravnometern - nego skokovit. To je bilo uočeno već u 19. stoljeću pa su geolozi tada poznati geološku prošlost Zemlje podjelili na vremenska razdoblja koja su odvajali posebni geološki dogadaji, odnosno velike promjene u životnom svijetu. Te promjene bile su nestanak (izumiranje) starijih organizama i pojava novih. Što je točno bio uzrok tih promjena u razvoju života, ni danas nije posve jasno, ali ih se sumnjiči promjenama u okolišu koje su mogle biti ujedovljene seljenjem kontinenata, tektonikom ploča, astronomskim uvjetovanim promjenama klime i prirodnim katastrofama planetarnih razmjera. Nakon goleme prirodne katastrofe ili nagle promjene klime mnogi se organizmi nisu uspjeli prilagoditi pa su u velikom broju ugibali, što je prouzročilo i poremećaj hranidbenog lanca. Tako se njihova neuspjela prilagodba mogla nepovoljno odraziti na cijeli ekosustav, što vidimo kao »krizu« u razvoju života na Zemlji. Na prostoru koji su naseljavali izumrli organizmi s vremenom su se razmnožili oni organizmi koji su uspješno preživjeli prirodnu katastrofu i vjerojatno su bili uspješniji u prilagodavanju novim klimatskim prilikama. Istraživanjem fosilnih ostataka izumrlih organizama možemo otkriti u kojim su okolišima živjeli, kako su se razmnožavali i kako razvijali, a ponekad možemo otkriti i kako su se hrаниli. Te su nam spoznaje osobito važne jer nam pružaju uvid u izgled Zemlje i zbijanja tijekom geološke prošlosti. Naše su spoznaje potpunije za nedavnu geološku prošlost iz koje je sačuvano više fosila i u kojoj su živjeli organizmi sličniji današnjim, u odnosu na davnu geološku prošlost iz koje je sačuvano mnogo manje fosila i kada je život bio posve drukčiji od današnjega. Zato ne treba čuditi što znanstvenici stalno preispituju postojeće spoznaje i svake godine otkrivaju nove.

Geološka je prošlost podijeljena na velika vremenska razdoblja koja se nazivaju eoni (arhaik, proterozoik i fanerozoik) i ere. Ere se dijele na periode, periodi na epohe, a epohe na dobu. Da bi odredila vremensko trajanje pojedinoga geološkog razdoblja i starost njihovih granica, međunarodna geološka unija (IUGS) formila je Međunarodno povjerenstvo za stratigrafiju (ICS). To je povjerenstvo 2004. godine objavilo novu geološku podjelu vremena, koja se od dosadašnje razlikuje po tome što je prekambrij podijeljen na dva eona: arhaik (sa 4 ere) i proterozoik (sa 3 ere), ali i po tome što su ukinute dvije periode u kenozoiku: tercijar i kvartar! Ta je promjena učinjena kako bi se uvelo više reda u geološku vremensku ljestvicu i ukinut neke nelogičnosti. Naime, ukinuta perioda tercijar obuhvaćala je periode paleogen i neogen. Perioda kvartar ukinuta je zbog teškoće da se utvrdi čvrsta granica sa starijom periodom neogenom pa se, prema novoj podjeli, neogen produžio sve do današnjice i obuhvaća 4 epohu: miocen, pliocen, pleistocen i holocen. Dakle, prema najnovijoj podjeli vremena, geološko razdoblje u kojem živimo je holocen, koji predstavlja najmladu epohu neogena.

Kao i svaka promjena, i ova iziskuje našu prilagodbu te će sigurno barem u početku dovesti do zabuna pa je zbog toga preporučeno da se nova podjela još neko vrijeme koristi usporedno sa starom. Da kod naših čitatelja ne bi bilo zabuna, »Meridijani« na ovom posteru s novom geološkom vremenskom ljestvicom donose i stav (desno).

PRLOG UZ ČASOPIS »MERIDIJANI«, broj 97, rujan 2005.

Priredio dr. TIHOMIR MARJANAC
Grafičko rješenje: ALOJZ ZABORAC
Za nakladnika: PETRA SOMEK

Krapinski praočnjek (pleistocen)

